Poeziya

Göyərçin KƏRİMİ

QAR GƏLİR

Səmanın yaxası açılıb yenə,
Göydən çiçək-çiçək təzə qar gəlir.
Dünyaya ağ şəfəq saçılıb yenə,
Torpağı salama düz ilqar gəlir...

Çiçəklər əlimi üşüdür, niyə?
Üşümək qəlbimin işidir, niyə?
Qar da məqamında isidir, niyə?
Sanki bəyaz donlu bir bahar gəlir.

Qarı təbiətin varı bilmişəm,
Ömrümü hicranla yarı bölmüşəm,
Yarımı göylərdə qoyub gəlmişəm,
Qoy qardan soruşum, görüm, yar gəlir?

GÖYƏRÇİN

Göyərçin, zavallı quş,
Həyat məğlub etdiyi
kimsələri unutmuş.
Savaş üçün qaşınır
zülmün müdhiş əlləri.
Dünya sülhsevərləri
məsləkdə sənə borclu.
Xəyanətdən oruclu,
Ədalətdir ip ucu-
Zamanın sonu gələ,
haqqın əyilmiş beli
bəlkə, o vaxt düzələ...
Qiyamətdən düzə nə?

Göyərçin, vəfalı quş,
Ata-baba yurdundan
Səni yadlar uçurmuş...
Yuvasından qovulmuş
Hər kəs bizim ellidir.
Xocalıdan keçmisən,
Ayağından bəllidir.
Baxışın elə yorğun,
Duruşun elə məğrur...
Sanki bəyaz bir yumaq
ağacda bardaş qurub.
Üst-başına qar yağıb,
Gəl, könlümdə yuva qur.

ZƏMİNXARƏ

Tuğdan bəd xəbər almışam,
Qarqardan solğun mənzərə.
Qoşqara həsrət qalmışam,
Dərin imiş Arpa dərə,
Zəminxarə...

Çiçək valsı çaldırmıram,
Toylarda qol qaldırmıram,
Kuzəmə mey doldurmuram,
Göz yaşlarım axar yerə,
Zəminxarə...

Zağaaltı, Ağcayazı...
Qara geysin belə yazı.
Ağoğlanın ümid qızı,
Qarıyıb, getməyib ərə,
Zəminxarə...

Hanı Şuşa, hanı Laçın?
Daş da göynər Vətən üçün.
Ağlayıram için-için,
Ağlamıram yadlar görə,
Zəminxarə...

Cıdır düzü - Govurqala,
... Şeytanbazar, Ballıqaya,
Çətin bizi bağışlaya,
Çətin xeyir-dua verə
Zəminxarə.

YANVAR

İlin zaman başlığı soyuğuyla öyünür,
Rüzgarlar üşüdür günahı.
Daxmalar şüppük uclu qarğıların

cil üstü salğarı,
qovaqlar oyuğu ilə öyünür,
Quşların ümid yeridir, axı...
Hər tərəf yanvardır;
buludlar köhnə arzulara ağlayır,
kölgələr vicdanın şübhəsinə.
Başqa yol yoxdur,
borcun tələb etdiyi işi görməliyəm.
Əvəl-əvvəl xəstə şəhərin ürəyində
tonqallar qalamışdılar,
Sonra tırtıllı təkərlərlə üstündən
adlamışdılar.
İnsanlar ulamışdılar...
Əllər, ayaqlar, burunlar,
dodaqlar... başlar - hərəsi bir tərəfdə
qana bulaşmışdılar.
O vaxtdan ayları rənginə görə tanıyıram,
Hər gülün də öz ayı dəbdədir.
Nə qədər qar yağa,
Yer üzü, Göy üzü ağara,
Yanvar qərənfil rəngdədir.

ÖZÜMÜ TƏBRİK

Baharın ürəyindən sevgi oğurlayan qız,
doğum günün mübarək!
Ömür yoluna baxıb başını tovlayan qız,
Hədiyyən iki çiçək, iki xoş sözdür, amma
həyat gözəldir, gərək
səadət toplayasan göylərdən ətək-ətək.
Qayalara çırpılıb sel kimi çağlayan qız,
ayın, ilin mübarək!
Könlünə dəyən olsa, saçı qucaqlayan qız,
fikrinin ulduzları göylərə naxış vurur,
həsrətinin dalğası sahilə qan uddurur,
bir az eşq, bir az qürur ürəyə oyun qurur,
ayrılıqlar ayırmır, əzab bəxş edir, amma
dünya gəldi-gedərdir...
Gənclik xatiratını bir dəftərə yığan qız,
vərəqlər arasında gül qurudub saxlayan,
taleyin istisinə, soyuğuna baxmayan,
kainata sığmayıb, bir zərrəyə sığan qız,
olum günün mübarək!
Təbiət öz sirrini hamımızdan gizləyir,
sevgidən sancmır gülə arılar iynəsini.
Vaxt gələcək ruhunu didişdirib durnalar
torpaqdan daşıyacaq,
Köç dövrü başlayacaq.
Bilmirəm, niyəsini,
amma batmazdan əvvəl
Günəş səni dağların arxasında gözləyir.

DİNC SABAHI NƏ?

Həyat üzə gülsün, ya üz çevirsin,
Bilməzsən aşiqin gizli ahı nə?
Kim kimə istəyir könlünü versin,
Arada güllərin bəs günahı nə?

Sevir, sevmir deyə çiçəyi yolur,
Ləçək yağışıyla gözləri dolur,
Bir sübhün eşqinə min gecə solur,
Min yorğun gecənin dinc sabahı nə?

Başını qaldırmır torpaqdan ağac,
Üst qatı sevgidir, altı ehtiyac.
Sadə ol, müdrik ol, tapmazsan əlac,
Sevgi aləmində dəli, dahi nə?

Dilbər guşəsində yadlar gəzirsə,
Həsrət pillə-pillə ruhu əzirsə,
Tikanı, daşı da bizə əzizsə,
Vətənin yaylası, düzəngahı nə?

Hamının özünə qarışıb başı,
Məzhəb oyununda din dinə qarşı,
Ay aya qarşıdır, gün günə qarşı,
İki zidd dünyanın bir Allahı nə?

ÖLƏCƏYƏM

Mən səni yenə sevəcəyəm,
Hotelin vestibülündə həyəcandan
çətirin millərini sayan müsafir qız kimi
dəqiqələri izləyəcək,
liftin aşağı enməsini gözləyəcəyəm.
Gələcəksən,
Ətrin saçlarımı sığallayacaq,
Utancaq görkəmin baxışlarını
aşağı sallayacaq.
Yenidən "Salam!" deyəcəyəm,
ayrıldığım isti rüzgarlara.
Yaylıq xatirələrin nağıl uclarında
köçəcəyəm uzaqlara.
Dibçəkdə gözləri yol çəkən gəncliyimin
yaşıllığını içəcəyəm,
Pəncərədən boylanıb küçəni adlaycaq,
Düşüncəmin şəklini çəkdiyin divarın
o biri üzünə keçəcəyəm.
Ayrılıq ağacının günah budağını
boynuma keçirəcəyəm
və hər an nəfəsimin kəsiləcəyini
bilə-bilə, gecəni səninlə böləcəyəm.
Tərk edilmiş gözlərinin
qaranlıq bir küncünə çəkilib
öləcəyəm...